

ELŐFIZETÉSI ÁR

szétküldéssel helyben
vagy vidékre:

Egész évre . . . 14 frt — kr.
Félévre 7 frt — kr.
Negyedévre . . . 3 frt 50 kr.
Egy órára 1 frt 20 kr.

Egyes szám ára 5 kr.

KIADÓHIVATAL:

iskola-utca, Dáni-ház, 18. sz.

SZEGEDI NAPLÓ.

POLITIKAI, KÖZGAZDASÁGI ÉS IRODALMI NAPILAP.

HIRDETÉSEKET

és nyilttéri közleményeket a
kiadóhivatal mérsékelt árjegy-
zék szerint számít.

SZERKESZTŐI IRODA:

iskola-utca, Dáni-ház 18. sz.

Bérmertetlen levelek csak
ismert kéztől fogadtnak el.

Anarchia.

Szeged, márcz. 29.

Iszonyu események folynak le Belgiumban. Borzadva olvassuk azokat a vadságokat, miket örült indulatukban végeznek az elégedetlen munkások, megdöbbenve állunk szemközt azzal a vandalizmussal, melyet a vak düh elkövet.

Valóságos anarchia ütött ki Belgiumban és nincs többé féke a helyzet elvadulásának. Vérnyomok jelölik már is a munkás mozgalmakat és úgy látszik, még több vérenek kell folyni, míg ismét fölülkerekedik az eltévedett tömegek jobb indulata.

Napok óta forrong a strikeoló belga munkások szenvedélye, hogy orvoslást keressen régi sérelmeknek, hogy érvényt szerezzen jobb megélhetésre irányuló követeléseknek.

Lüttichből egyre sötétebb híreket hozott a táviró és észrevehető volt, hogy az ottani munkások tüntetései kilépnek a strikeok szokott keretéből, hogy a belga gyárosok nem üres fenyegetésekkel állnak szemben, hanem elszánt táboraival a nyomorgó elégedetleneknek.

Katonai csapatok úgy, ahogy, helyreállították bár a rendnek látogatását, valójában tovább-tovább terjed a békétlenség szelleme és végig hőmpölyögve az országban, fölverte a lüttichi munkások társait a szenvedésekben és nélkülözésekben.

És ahogy történni szokott, mind féktelenebb alakot öltött a vándorló

mozgalom. A lüttichi hírek rémposztákká izmosodva terjedtek tova és mint harci riadók zúgták be a belga gyárakat.

Charleroi-ban és Lodelinfartban egész forradalom támadt. Tüzevész, emberhalál és rablás borzadalmi kelnek az eltorzított munkás-kérdés nyomán és milliónyi értékeket pusztítanak el a fölkorbaécsolt szenvedélyek.

Ez nem stricke többé, ez a nekivadult tömegek harcza az élet és vagyon biztonsága, a társadalmi rend és jólét ellen. Nagy értékű gyárakat gyujtanak föl a munkások, lángba borítanak egész városokat, utcára hányják és közpredára bocsátják a gazdag raktárak kincseit, megostromolják az élelmi szereket, melyekre szükégük van, egyszóval megvalósítják a kommün iszonyúságát.

Természetesen talpra áll a védekező társadalom. Az a rész, amelyik a féktelen szenvedélyek harcában mindenét veszítheti, küzdelemre lép azzal a részzel, mely nem veszíthet semmit, csak — az életét.

Azt pedig drágán adja el. A fölingerelt tömeg nem fut meg a katonaság puskacsővei elől sem. Egyesek elhullanak a fanatikus társadalom-fölforgatók soraiból, de a többiek azért csak mennek előre.

Előre! Hogy még többet gyujtogassanak, még többet pusztítsanak. Hogy ne maradjon utánuk semmi épségben. Hogy a készletek erőszaka-

kos elpusztítása után ismét szükség legyen munkás kezekre.

Körülbelül ez az esztelen számítás vezérli a tömeget szörnyeteiben. Az a megmagyarázhatlan tévedés, hogy vandál pusztításaik romjain új élet fog fakadni és új jutalom — nekik.

A közelebb eső következésekre nem gondolnak. Se arra, hogy akik katonák golyóitól találva kihullanak az üvöltő tömeg soraiból, azok többé nem fognak kenyeret nyujthatni éhező családjaiknak. Se arra, hogy a mostani orgiák zárfejezetei a bitó alatt, a börtönben játszódnak le s hogy akik ártatlanul megszínlik az izmos munkás karok fokos-virtusát, azok közt megint csak a munkások családjai lesznek legnyomorultabbak.

Hát igaz marad örökké, hogy nincs vadabb állat az embernél, a fölemelt fővel járó, gondolkodó lénynél, kit saját képmására teremtett az isten . . . Ha egyszer az a „föl-emelt fő“ elveszti a gondolkodás józanságának és összefüggésének fonálát, akkor többet ér nála akármely állat feje. Mert az legalább a maga fajtáját nem bántja.

Szomoruan fog végződni a belga munkás forradalom azokra is, kik csinálják, de magára az országra is, mely e borzasztó eseményeknek színhelye lett.

A többi országok pedig tanulhatnak ebből a tragikus példából és kivonhatják belőle a tanulságot.

Igaz, hogy az ugynevezett állami szocializmus tanai is elég képtelen-

séget vetnek fölszínre, de egyet concedálni kell mindenesetre. Azt, hogy a néptömegeknek nem szabad éhezniük, ha békességet és csendet akar fenntartani az állam. Az éhező, nyomorgó, elégedetlen tömegek nem hajlanak meg se a zsarnokok, se az alkotmányos kormányok hatalma előtt.

Nem hajlanak meg a zsarnokok és alkotmányos kormányok hadseregei előtt se és inkább áldatlan, testvérgyilkos csatákat folytatnak saját véreik ellen, kik a hadseregben szolgálnak, semhogy egyszerü parancsokra tovább is megmaradjanak rab-szolgáknak.

A belga munkás forradalomhoz hasonló mozgalmaknak megelőzésére csak egy eszköz van az államok kezében. Az, hogy a becsületes és tisztességes megélhetést el ne vonják népeiktől, hogy tul ne feszítsék a közterheket, neveljék, műveljék a népet és képessé tegyék a tüzhely-család- és existenzia-alapításra.

És ehez aztán nem sok katona kell. Sőt ellenkezőleg, minél kevesebb katona!

A függetlenségi és 48-as párt vasárnap értekezletén tárgyalatott az egyiptomi pénzügyi rendezésről szóló törvényjavaslat. Irányi Dániel ismertetőjén a törvényjavaslatot, kifejtette, hogy annak elfogadása által az ország jótállása kötetik le Egyiptom pénzügyeiért. Az értekezlet a javaslat elvetését határozta és a fölszólalással Irányit bizta meg.

A honvédelvesség szaporítása. A 4. százados 10. ezredből álló hoválovasságnak 20 századdal leendő szaporítása

TÁRCZA.

Melyikre hallgassak én?

— Morfondírozás. —

Fehér ködpárazaton át mosolyog rám a márcziusi égbolt. Olyan a kéksége, mint az ébredő lángszemeké: könnyű fátyolozottságán áttetszik a fény és a melegség. És nemcsak a kéksége olyan, hanem a csillogása is. Ki biznék a márcziusi ég méla mosolyában? Veszedelmes kaczeráság van abban: jó tőle óvakodni.

Engem hiába csalogat ki a szabadba. Így az ablakon keresztül elgyönyörködöm e nagy, derült kék tekintetben, mely rám van szögezve, de nem indulok utána. Sokkal őszintébb jó barát ez a fekete pófajú, vén ficzkó, az én nagy hasu, jó kályhám. Neki nincs oly nyájas, csábos kinézése; sötét és idomtalan, de e formátlan kebel tele van melegséggel, jótékony, hű melegséggel, mely körül az otthoniasság kedves, illatos flórája gazdagon tenyészik a zárt falak között.

A vén jó barát azonban ma olyan zsörtölődő kedvében van. Máskor olyan vigan pittegett-pattogott, ma panaszosan, szemrehányólag dohog magában. Rosz elősejtélme van. Érzí, hogy azzal a benevető kaczer éggel nem sokáig bírja ki a konkurrencziát. Az ő egyszerü, csöndes, benső barátságának napjai megszámlálvák. Akik eddig ragaszkodtak hozzá, azokat elcsábítja tőle az a kék szemü, ragyogó vetélytárs, melynek senki, semmi nem tud ellenállani. . .

A füvet kicsalja a földből, a virágot a rügyből, a bogárt a rög alul, a békát az iszaphóból, a kigyót a sziklarepedések-ből s az embert a szobákból. Tudom, én sem állok ellent sokáig. Ma még nem elég erős a csáb, nincs eléggé meleg ígét a rám tapadó kékségben. Ma még

kitartok az öreg kályha mellett s megbecsülöm keble forró érzelmeit. . .

Holnap talán már hálátlansággal fizetem vissza az öt hónapon át tartó gyöngéd barátságot. A kályha vén filozóf, ismeri az embereket, tudja, hogy barátságuk csak addig tart, míg annak előnyeit élvezhetik. Ha elhagyom is ezt a mogorva jó barátot, nem teszem azt minden megindulás nélkül. Sok jó napot, sok jó éjszakát töltöttünk együtt. Olyan jól összefértünk, úgy megértettük egymást. Mert az én öreg barátom néha nagyon beszédes tudott lenni hozzám. Igaz, hogy többnyire korholt, szidott, de a leczkéztető hang alatt szeretet lappangott.

— „Egyedül és mindig csak egyedül ülsz itt mellettem, szólt rendesen a prédikáció eleje. Barátom, hát már ez így lesz mindörökké? Hát soha sem fogsz te engem rangban előléptetni s egyszerü kályhaminőségemből a tüzhely méltóságára emelni. Hát én mindig csak a te kályhád legyek és soha sem a „mi tüzhelyünk?“

Elértettem a nem igen burkolt célzást, lehorgasztott fővel sülyedtem bele a karos székbe s nagyot sóhajtottam.

— Bizony nem tudom én, öreg czimbora, lesz-e belőled valaha tüzhely? A kályha haragosan föl pattant.

— No már pedig én unom ezt az állapotot.

— Én is biz azt, öregem, de hát nekünk az a rendeltetésünk, hogy egymás mellett rozsdásodjunk.

A vén kályha még inkább dühbe jött, a nagy felindulás majd szétvetette az oldalát. Szemrehányást tett, hogy hát akkor minek bolondítottam, mikor óráhozszant elülve az oldalánál, bizalmas vállomásokat tettem; biztattam, hogy idestova ketten csücsülünk itt mellette, én a nagy karosszékben, ő, a másik, az ölemben. Ő is, én is elhalmozzuk majd tisztelettel, és hízélgéssel az öreg kályhát, a mi tü-

helyünket. Hogy megmutassuk, mennyire bizalmasak, odaadók vagyunk iránta, tehát enyelegni, játszani, hamiskodni fogunk előtte. — És e közben mindnyájunk keble telítve lesz lánggal, melegséggel. — Égni fogunk s ez az egész gyönyörű lesz mindannyiunknak. — A mi arcunk oly piros lesz az édes tüztől, mint az öreg kályha oldala a zsarátnoktól. . . Mindezeket a biztatásokat, a remények, illuziók e káprázatos csillogtatását eszembe hozta az öreg kályha, és szidott, mint a bokrot, mert mindebből nem lett semmi, de semmi.

Aztán elkezdett ijesztgetni, hogy lesz idő, mikor az ő barátságának melegénél majd nem bírok fölhevülni. Sötét képeket rajzolt elém. Lefestett egy alakot, egy kopasz fejű, roskatag alakot, amint kétrét görnyedve ül a kályha mellett, kinyujtva két, reszkető, csontos hideg kezét a melegség felé s aztán ép oly hidegen vonva azokat vissza, hogy fáradtan ejtse ölébe. A szárnalmas alak egyedül, elhagyatva volt a sötét szobában. A kályhában a láng kialvóban. A vén ember reszket, már nemcsak a gyöngeségtől, hanem a hidegtől is. A nyomorultnak nincs annyi ereje, hogy fölkeljen s egy hasábot dobjon a pislákoló zsarátnokra. Mellette nincs senki; hangját nem hallja és óhaját nem teljesíti senki. Még a szoba visszhangja is unottan, kényseredve válaszol elhaló szavára; és mintha a szemére hányná a hiába elfecsérlett időt, a szív elpazarolt lángját, azt a sok muló és csak föllobbanó szerelmet, amelyben csak fanyar hév volt és az őszinte melegségből mi sem.

A mutatott jövőt lehetetlen volt meg-nem értenem.

Nyomott hangulatban, a bizonytalan fájdalom hatása alatt fordultam el tőle és néztem azt a nagy, hatalmas kék szemet, amely onnan magasból tekintett le rám s

amelynek lágy fényét melegséggel fonta körül a napsugár.

Hát az a nagy kékszem vajjon mit beszél nekem?

Ő is jó barátom, tudjuk jól mindketten és megszólalt a szemével; és én néztem azt a szembeszédet.

— Hadd el a vén, mihamar kihülő kályhát és ne keresd föl, mint tüzhelyet, ápolni, éleszteni kell azt folyton és ha egyszer kialvóban van, nehéz a lángot újra föllobbantani. Mit akarsz te azzal a valakivel az öledben? Hát nem vagy te boldog így? Ne higj a mesének, mosolyogj a bemutatott jövőn és mint gyáva katona, ne add meg magad.

És amig beszélt, folyton mosolyogva nézett rám a ködpárazaton át az égbolt nagy kék szeme. Azután enyelegve folytatta tovább, mit se törődve a vén kályha dohogásával.

— Ő valószínűleg olyan lenne, mint én. Gyönyörű, kellemes, mint aminő most vagyok, amikor a bárányfelhő sem képez rajtam szeplőt és ilyenkor rajongva csudálnád őt, áhitattal, amint most esudálsz engem. De milyen vagyok én? Tudod jól, mert ma még nem bizol bennem. Tudod, hogy mi ketten hasonlítunk egymáshoz. Én, meg ő. Egyszer a derü sügárzik le rólkun, a szeretet, a hit, a bizalom; azután elborulunk és felhő, vihar takar el. Változók vagyunk és megcsaljuk azt, aki bizik bennünk. Maradj te csak a kályhád mellett és ne keresd a tüzhelyet. Elfonnyadsz, megkopaszodol és talán elhagyatva nyomorultul halsz meg. Hanem mi ehez a fájdalomhoz az, ha hűtlen hozzád, akiben biztál és aki egyszerre összezuzza boldogságod és hited.

Csillagjárásba ne vedd a jövőd.

. . . Melyikre hallgassak én?

Habozó.

már rég idő óta tervbe volt véve s annak idején már Szende Béla honvédelmi miniszter terjesztett be az országgyűlésen egy erre vonatkozó tervet, melyet a képviselőház el is fogadott, de a mely csodálatos módon még sem lépett életbe. Mint azonban most a „Katonai Lapok“ értesül, Henneberg lovag altábornagy honvédelvossági főfelügyelő újabb elaborátumot dolgozott ki a honvédelvosság szaporítása tárgyában, mely emlékirat alakjában a jelenleg Abbaziában időző József főherceg elé terjesztetett, s melynél erős kilátás van rá, hogy elfogadjatik. A szaporítás most is 20 századdal hozatik javaslatba oly módon, hogy a most 4—4 századból álló 10 honvéd huszárezred, mint a közös hadseregben van, 6—6 századból állana. A Henneberg altábornagy által kidolgozott költségelőirányzat szerint mintegy 340,000 frtb. kerülne az egész honvédségi reform.

Kivándorlás Magyarországból. Magyarországról írják, hogy Szabolcs, Bereg, Ung és Zemplén vármegyékben ügyvédek járnak-kelnek, kik a föld népet kivándorlásra csábítják. Azt mondják, hogy Amerikába viszik őket, de attól tartanak, hogy az elszármított szegény embereket végül a Kongó földre küldik. Az agitációnak hallatlan eredménye van. Ezrek töfűlnak a Bély, Nagylónya és egyéb községekben fölállított irodákba, nagy részt földmivelő munkás nép, akik irásbelileg kötelezik magukat, hazájukat s birtokukat elhagyni.

A kath. alsópapság ügye. A kongrua-főlemelés kérdésében — mint hírlik — a főpapság kész a kormánynak segédkezet nyújtani. A püspökök legutóbbi értekezletükön megegyeztek arra nézve, hogy e célra alap létesítsék, de formaszertü határozatot nem hoztak, mert előbb meg kell kérdezni a székes káptalanokat.

Belga munkások forradalma. A táviratok áttekintést nyújtanak a belgiami helyzetéről. Ha a kormány erélyesen föl nem lép, a nagy gyárkerületek rövid idő alatt a pusztulás legiszonyabb képét fogják nyújtani. A kormány elhatározta, hogy behívja az egész tartalékot, mintha csak háboru volna, mert a rendes hadsereg, a csend- és rendőrség nem bír a forradalommal.

Érdekes, hogy a zendülők Zola „Germinal“ című regényének sztrájkoló munkásai szerint rendezték a zendülést, s a híres regény jóformán kézikönyvül szolgált nekik vad munkájukban. Először is elvagdalták a telefon és táviró drójtait, azután petroleum segélyével gyújtogatni kezdtek, majd a rabláshoz láttak. A marchiennei, rouxi, loderiusarti, dompremy-i, gilly-i, ransarti, fleurusi, couilleti, chatelleyi és marcinellei gyárak mind le vannak rombolva, vagy leégetve. Sumetben a Bodoux-kastélyt megtámadták, a buto-

Az örménygyerek milliói.

71. tolyt. Regény.

Irtá: **Glinski F.**

— Meg vagy rémulve, mert nem tiszta a lelkiismereted, kezdi Priska komoran. Meghazasodtál, habár nekem fogadtál örök hűséget!

— Eltűntél, Priska, kutatásaim eredménytelenek voltak s azt hittem, megöltek a Koza embereit hebegi a gróf mentegetődzve.

— Menekülnöm kellett, mert bűnül rótták föl, hogy szüleim gyilkosságát megöltem, feleli Priska.

— És erővel tartva vissza könyveit, hozzászól:

— Azt hittem, hogy fölálló szérelemmel viseltetel irántam, hogy gyászolni fogsz. De csalódtam, és e keserű csalódás életembe fog kerülni.

— Mikor eltűntél, nagy zavarokba jutottam, mentegeti magát a gróf. Bátyád üldözött, birtokaim dob alá kerültek, barátaim elhagytak... Teljesen védtelenül, elhagyatva álltam s nem maradt más menekülésem, mint hogy nőül vegyek egy gazdag asszonyt...

— Nem kaptad meg leveleimet? kérdezi Priska gyanakodva. Időről-időre irtam hozzád... Könyörgtem, hogy hű maradj hozzám, jöjj utánam Párisba.

— Egyetlen egy leveled sem jutott kezemhez, szól a gróf, hiven az igazsághoz.

— Meg mersz erre esküdni? kérdezi Priska nyomatékosan.

— Esküszöm az életemre, a lelki

rokat, ruhát, edényt az utcára dobálták, a pineze tartalmát az utcán szétöntözték. A katonaság közbe sem mert lépni. A rouxi harcban 9 halott és 32 sebesült esett. E városban a zendülők az összes raktárakat elhamvasztották. Soleil-Montban fölgyújtották a kolostort. Charleroiiban 12 munkás lövetett agyon.

Brüsszelben is kezdenek a munkások mozogni. A Marseillaisét üvöltöző csoportok vonultak végig az utcákon; de a rendőrség szétoszlatta azokat.

Az utóbbi táviratok következőket jelentik:

Charleroi, márcz. 23. A város házához vezető bejáratok elzárattak. A katonaság minden fontosabb pontot, hidakat és a pályaudvart megszállotta és őrízett alatt tartja. Számos elfogatás történik. Ama sztrájkoló munkásokat, kik tegnap a városban belül tartózkodtak, nem bocsátják ki a városból. Louvierenben gyárakat és kőszénbányákat raboltak ki, minek következtében oda csapaterősítések küldettek. A csapatok olyan mozdulatokat tesznek, hogy a Charleroi körüli kőszénbánya-telepekhez tartozó különböző községekben levő sztrájkolókat körülröplő, Roux, Farcienne és Chatelineauban újabb összeütközések történtek, mely alkalommal többen megölték és megsebesültek. Az éj Charleroiiban a viszonyokhoz képest nyugodtan folyt le. Van der Smissen tábornok kiáltványt bocsátott ki, melyben tudatja, hogy a zavargások ismétlődése esetén a katonaság szigorúan fog közbelépni.

Ujdonságok.

— Márczius 29. —

— Szeged független választó polgáraihoz. Az 1887-iki országos képviselőválasztásra jogosultak névsorát azokból a választókból fogják összeállítani, akik 1885. évi állami adójukat a folyó év április 15-ig teljesen befizetik. Ezt a törvény így rendel s ehhez minden választó polgárnak alkalmazkodnia kell, ha csak a választáshoz való jogát feladni nem akarja. Ezt pedig alkotmányos érzelmi, hazája iránt érdeklődő hazafi nem teheti, nem még akkor sem, ha adójának lefizetése megterhelhetetlenné válna. Figyelmeztetjük, kérjük elvtársainkat, hogy az orsz. képviselőválasztáshoz való fölötté fontos joguktól magukat elűtteni ne engedjék: április 15-ig adójukat fizessék ki s hasanak oda a maguk körében, hogy más elvárataik is ugyanazt tegyék. Az 1887-iki képviselőválasztás alkalmával a nép

fidvösségemre! mondja a gróf, jobbát esküre emelve.

— Ugy hát bátyám semmisítette meg a leveleket, melyeket Grodeckbe intéztem, válaszgi Priska. El akart bennünket választani, irigyltel szerelmi boldogságomat. No, az isten megbüntette érte sulyosan! Jakab megörült, mert neje, Hermin leányod hűtlenül elhagyta.

Grodecki a fejével int. Tudomása van a párisi eseményekről.

— Menekülésben eljutottam Párisba is, beszél Priska. Ott hallottam híret Montgomery meggyilkolásának, Brissonné elfogatásának és bátyám megölésének. A fogházba siettem, hogy beszéljek leányoddal és megtudjam tőle, mi lett belőled. Elutasítottak. Várakoztam tehát, míg Brissonné kiszabadult. Roszul fogadtott. Hermin téged se szeretett, hogy fogadtott hát volna jól engemet? Azonban mégis elbeszélte, hogy megöszültél és kigunyolta természetes feleségedet. Meg voltam semmisülve. Ez a hír rosszabb volt rá nézve a halálnál. Elmentem bátyám palotájába, megtudandó, igazat mondott-e Hermin. Bátyám nem ismert rám és nem felelt kérdéseimre. Azonnal Bécsbe akartam jönni, habár itt nem érzem magamat bátorságban. De váratlan akadály támadt utazásomnak. Hü kísérőm, egy húzó leány, beteg lett és meghalt. Utolsó pénzemet használtam az ide utazásra. És most itt vagyok, reményeim eltűntek, mert tudom, hogy másé vagy.

Priska szünetet tart. Szemeiből záporként omlanak a könyvek.

— Szegény Priska! suttojja Grodecki megindulva. Szerethetted, de a vi-

már nem három, hanem öt év itartamra választ magának képviselőket. Ez az, ami különös horderőt köcsönöz a jövő évi választásnak s ezért nem sürgethetjük eléggé, hogy választó elvtársaink használják föl az utolsó napokat, tegyenek eleget a sulyos, de elodázhatatlan kötelességnek s adójuk lefizetése által biztosítsák maguknak azt az alkotmányos jogot, melyet ezentul csak minden öt évben fognak gyakorolhatni.

— **A Tavaszí áradás.** A Tisza Szegednél az éjjel 6 centimétert áradt s így a vízszin jelenleg 4-14 méter. A ma érkezett táviratok szerint a Tisza Szolnoknál tegnapi 3-90 méterről 4-04 méterre, Tokajnál pedig 3-20 méterről 3-23 méterre áradt. A mellékfolyók lasu mérvben apadnak.

— **A szegedi önszegélyző-egylet mint szövetkezet** nagy érdeklődés mellett tartotta meg tegnap első évi közgyűlését. Szlucha Ágoston főkapitány, mint szövetkezeti elnök vezetése alatt. A részvényesek közül mintegy ötvenen voltak jelen. A közgyűlés megnyitván, a jegyzőkönyv vezetésére dr. Herz Gyula társulati ügyész, annak hitelesítésére pedig László Gyula és Paray Ignác kérték föl. Ezután fölolvastattott a lapunkban is közölt igazgatósági évi jelentés, s a felügyelő bizottság jelentése. Bemutattott a mérleg s a közgyűlés mindhárom egyhangulag tudomásul vette s a fölmentvényt megadta. A felügyelő bizottság tagjai évenként választandók lévén, ilyenekül a közgyűlés újból megválasztotta Fajka János főszámvevőt, dr. Magyar Miksa ügyvédet és Schwartz Mór kereskedőt. A közgyűlés az alapszabályok módosítását, úgy, amint az az igazgatóság által proponáltatott, elfogadta, kimondotta azonban, hogy az alkalmazandó vezérigazgatónak állása egyelőre díjtalan legyen és az esetleges fizetésre nézve majd csak a jövő évi közgyűlésen fognak határozni.

— **„Szabadkai Hirlap.“** Ily czim alatt társadalmi, közmívelődési és szépirodalmi heti közlönyt szerkeszt dr. Sziklai Soma, ki már tisztességet nyert a közéletben és lapunkban is több novellát közölt. Az új lap első száma igen tartalmas. Előfizetési ára egész évre 6 frt.

— **Kereskedő ifjak kongresszusa Szegeden.** A kereskedő ifjak II. orsz. értekezlete ügyében e héten nagy fontosságú határozatokat hoztak, az országos értekezlet rendezésére kiküldött bizottságok. Weiner Miksa (a szegedi végrehajtó bizottság elnöke) és Schaffer Vil-

szonyok hatalmasabbak voltak nálam. Hogy inségbe ne jussak, el kellett magamat adnom. Oh, de ne hidd, hogy rövid boldogságunkat oly hamar elfeledtem, hogy képed eltűnt volna szivemből... Te voltál oka válásunknak, kalandos vállalatra indultál...

— Eskümet tartottam meg, szakítja, félbe Priska sötéten. Arra nem gondolhattam, hogy a dolgok ilyen fordulatot vesznek.

Hosszu, kinos szünet uralkodik. Priska nem látta igazoltnak a gróf eljárását, ez viszont nem merete folytatni önvédelmét.

Végre Priska szólalt meg halkán, mintha önmagával beszélne: — Pedig jövőnk fényes lett volna. A sir szélén álló bátyám milliói engem illetnének. De mivel te el vagy veszve rám nézve, lemondok a milliókról, lemondok — életemről.

— Priska! kiáltja Grodecki szemrehányó hangon. Az idő meg fogja gyógyítani szivedet és boldog lehetsz még — nélkülem. Szép vagy, gazdag is léssz, ne csüggedj!

Sajátságosan mosolyogva felel az örmény leány:

— Nem tudod, mi az igazi szerelem, ha így beszélsz... Te voltál rám nézve a földi boldogság foglalatja s hogy elfordultál tőlem, a világ üresnek és sivárnak tetszik, nem tudom, mit keressek még benne...

— Oh, ha csak lebeszélhetnélek gyászos elszántságról, sopánkodik Grodecki, kin a félelem vesz erőt.

Priska szemei villognak, arca pirba

mos (a szegedi végrehajtó bizottság titkárja) résztvettek a budapesti 24-es bizottság ülésén, melyen Szakál László elnökölt s amelyen jelen volt dr. Herich Károly miniszteri osztálytanácsos is. Az értekezlet nagyon látogatott volt és alaposan megvitattott a szegedi kereskedelmi kongresszus egész programja. A Szegeden pünkösdi napjain tartandó országos értekezlet napirendje következő: Első tárgy. A budapesti 24-es bizottság jelentése az orsz. első értekezlet által kapott megbízatásának teljesítéséről. — Előadó még nincs. Második tárgy. A magyar kereskedők országos szövetségének megalakítása. Előadó: Kende Zsigmond, a magyar kereskedők lapja szerkesztője. Harmadik tárgy. Kereskedelmi szakoktatás. Előadó: Zacher Gyula, polgári és kereskedelmi iskolai tanár. Negyedik tárgy. Kereskedelmünk magyarosításának eszközeiről. Előadó: Schaffer Vilmos, a szegedi kereskedő-ifjak társulatának titkára. Ötödik tárgy: A kereskedelmi takarékos és hitelszövetkezetekről. Előadó: Peterdy Lajos, a budapesti kereskedelmi takarékos és hitelszövetkezet vezérigazgatója.

— **Uj birói áthelyezés.** A másik megüresedett járásbirósági állás is be van töltve. Mint a hivatalos lapból értesülünk, Apáthy Gyula zentai aljárásbiró a szegedi járásbirósághoz áthelyeztetett.

— **A mai tanácsülésből.** Forgó korong az utban. A vasúti hid és a szivattyutelep közötti területen a közuti vasutársaság egy forgó korongot építettett a Ligeti-féle gözmalom részére. — Azonban ez a korong a közlekedést, különösen kocsival, nagyban akadályozza. Winkler testvérek a tanácstól vizsgálatot kértek ez ügyben, hogy a közlekedést gátló korong eltétele, illetve átalakítása iránt intézkedés tétessék. — Egy ártéri bérléte. A tápai vámbáz melletti ártéri terület bérlési ideje április 27-én lejár. E terület újabb hasznosítása iránt a tanács utasította Kriszt Sándor gazdaszt, hogy a mérnöki tisztség közbejöttével ejtsen vizsgálatot aziránt, vajjon a védelmi anyagok elhelyezése céljából a bérlét lejártá esetében lesz-e arra szükség, vagy nem? — Utóbbi esetben az ártéri terület újból a régibb bérlőnek fog az eddigi föltételek mellett bérbeadni. A tanács utasítása értelmében a vizsgálat legközelebb megejtetik. Elposványosodott tava k. Dr. Kovács József tiszti főorvos a tanáchoz javaslatot terjesztett be aziránt, hogy a város belterületén levő posványos állóvizeket, nevezetesen a budapesti sugárút jobb- és baloldalán, a Réh-major előtt, a felsővárosi téglagyár telepén, a régi ka-

borul, amint egy revolvért véve elő, szól:

— Midőn Páris elhagytam, el voltam szánva, hogy előbb téged öllek meg, aztán magamat. Nem akartam, hogy másé légy, ha az enyim nem lehetsz...

Grodecki elsápad.

— De más gondoltam. Azt kérdezem, van-e jogom, hogy elraboljam a férjet nődtől, ki előtt bizonyosan elhaltattad, hogy jegyessed van... Feleséged ártatlan, és azt kérdeztem magamtól: miért okozzak ily nagy fájdalmat annak, ki nekem sohse vétett életében?

Majd könyezve folytatja Priska.

— Mond még színtén, Lajos, szeretted a feleségedet?

Megilletődve feleli Grodecki: — Luizát nem szerettem úgy, ahogy téged szerettelek. A barátság köt hozzá és a becsülés...

Mintha öröm villanna meg Priska szemeiben, midőn így szól:

— Oh, ezek a szavak jól esnek beteg szivemnek! Most már nyugodtan halok meg, nélküled! Isten veled, Lajos! Emlékezz reám!

Priska főlemeli jobbát és a revolvért homlokának irányozza.

— Mit teszel? kiáltja Grodecki, kiugorva az ágyból, hogy elragadjja Priska kezeiből a fegyvert. De e pillanatban eldördül a lövés és Priska nyögve esik a gróf karjaiba.

Jól talált. A golyó agyát zuztaszt.

Az örmény leánya meghalt.

(Vége.)

tonai czéllövölde s végül a szabadka vámház mellett levő halászatra bérbe adott vizeket, miután azok részint elposványosodtak, részben pedig ki vannak száradva, ne adja újból bérbe, mert azok bérbeadása a közegészségügy kárára történék. A javaslatot a tanács elfogadta s annak értelmében utasította a kapitányi hivatalt, hogy a szóban lévő helyeken a halászatot szigorúan ellenőrizze.

— **Miniszteri megbízott** A kormány az egyes társulatok és szövetekezesekről való felügyeleti jogánál fogva átiratilag értesítette a tanácsot, hogy a szeged-sóvényházi ármentesítő társulathoz miniszteri megbízottul Münsberger Ferencz helybeli királyi főmérnököt nevezte ki. A tanács eme kinevezést tudomásul vette.

— **Ékszer az utcán.** Ma reggel fél 9 órakor a korona-utca sarkán három darab arany karikagyűrűt s egy fekete zsinóron függő arany medalliont találtak. A tulajdonos kellő igazolás mellett átveheti a városházán Kemény Nándor belvárosi rendőrbiztos hivatalos helyiségében.

— **Dynamitrobbantás a Tiszán.** A Duna-gőzhajózási-társulatnak egy 3000 métermázsa köszénnel megrakott teherhajója Szegednél a vasuti hid alatt léket kapott s a víz színe alá merült. Mivel ez az elsúlylyedt hajó nagyban akadályozza s veszélyezteti is a hajóközlekedést, a kapitányi hivatal elrendelte annak dynamittal való szétrobbantását. Ez az érdekes látványosság holnap, kedden d. u. 4 órakor fog végbemenni, ha ugyan addig az előmunkálatokkal teljesen elkészülnek. Ellenkező esetben a robbantás másnap fog megtörténni. A fekete lobogós hajónak, melyen a dynamitot szuronyos katona őrzi, már most is sok bámulója van.

— **Gyilkossági és öngyilkossági kísérlet.** Hajmeresztő véres eset játszódott le ma este 8 óra tájban Szegeden. Hasonló vérengzés már rég jegyeztetett föl Szeged bünkrónikájában. Egy 17 éves iskolás fiu követett el gyilkossági kísérletet oly kegyetlenséggel, ahogy csak egy banditától lehet várni. Nagy hidegvérrel, apró összekocczanások miatt háromszor beelött házigazdájába, kinél mint cseregyerek neveltetett. A vérengző fiu a negyedik golyót magának szánta, kiakarta oltani életét, de midőn ez nem sikerült neki, minden emberi érzésből kivetközve, az elfogatás ellen védekezni kezdett, a fegyvert ráfogta a körülállókra s ha a pillanatban hátulról meg nem ragadják kezét, újabb áldozatot terít le a golyó. A megdöbbenő esetről, mely a közel szomszédságban valósággal rémületet keltett, tudósítónk a következő hü értesítést szerezte a helyszínen, a rendőrségnél s a kórházban: hova a sebesültek beszállítottattak. A Nemestakács-utca 9-ik számú házában lakik Adók Antal szabó-mester. A fiát az iskola év elején németzóráda oda adta Pfaffeurath perjámosi lakoshoz, cserébe annak 17 éves fia János helyébe, ki itt Szegeden az alsófoku kereskedelmi iskola első osztályába jár. A cserefiu nem igen jól viselte magát, nagyon akaratos, indulatos természetű, ki gazdája okos tanácsai s jóakaratu intelmekre mindig a legnagyobb durvaságra valló szavakkal felegetett vissza. Az utóbbi időben a 17 éves legénykénél már szenvedélyek is kezdtek mutatkozni, mert egy, a házában levő P. nevű leánnyal szerelmi viszonyt szőtt, ami nem maradt titokban sem a fiu házigazdája, sem pedig az egész házinép előtt. Adók Antal több alkalommal óva figyelmeztette őt, hogy hagyjon föl ezzel a nem neki való, nagyon is korán megkezdett viszonyal. Figyelmeztette annál inkább is, mivel a fiu kezében soha nem látott könyvet, s mivel mindenben, csak a tanuláson nem járt neki az esze. Magaviseletét más tekintetben is kifogásolta s mert a fivére, mint atyja helyettese, mindenben felelős volt, többször kénytelen volt megdorgálni. Atyjának is irt haza Perjámosra,

kitől szintén kapott figyelmeztető levelet, sőt az elkeseredett atya a mult héten maga bejött Szegedre fia viseletéről személyesen is meggyőződni. Ugy látszik, a fiu nagyon zokon vette gazdája dorgáló szavait, meg hogy az atyjánál is bepanaszolta s ez érlette meg benne a ma este végrehajtott borzasztó tettet. Adók Antal házigazdája egy Ágotha, vagy ahogy a Nemestakács utcában ismerik, „Gota néni“ nevezetű asszony, kinek ma délután egy 10—11 forintról szóló adóintő czédulát kézbesítettek. Gota néni a véres eset előtt alig egy fertály órával a folyosóra kijött s az adó-kivetés ellen kezdett panaszkodni. — Mivel a beszéd, meg a káromkodás igen hangos volt, Adók Antal is kijött hozzá s csitította a haragos asszonyt. A szóvitát az iskolás fiu is meghallotta s mivel az ilyen zajos szóváltás nagyon összeillett a kedélyével, közéjük ment s egész gyönyörrel hallgatta a lármás vitát. Adók oda fordult hozzá s rákiáltott, hogy ne álljon itt az utban, inkább menjen föl a szobába s tanulja leczkáját. A fiu méregbe jött s zsebében egy ott tartogatott megtöltött hatlövetű kis revolvert előrántva, vakmerően ráczélt gazdájára. Adók ijedve hátrált elöle, de a pisztoly elsült s az éles ólomgolyó néhány vonaljaival szive fölött taláta. Kétségbeesetten kiáltott föl fájdalmában, de mielőtt a meglepetésből fölocsudhatott volna, a vérengző fiu, bár látta hogy a golyó talált, s a vér kiszökkent a meglött melléből, vad kegyetlenséggel még egyszer lőtt s az ólom Adókat csaknem az előbbi lösebbel párhuzamosan taláta a jobb oldalán. Még ez sem volt elég. Harmadszor is czélt s a szerencsétlen ember jobb kezével akarta felfogni a golyót, ezt szintén eltalálta, s így az a kezébe furdott. Segítségért kiáltozott, s a nagy fájdalom következtében előre bukott s összerogyott. A zajra meg a lövöldözésre a házinép ijedten futott elő s mindenekelőtt arra törekedtek hogy a gyilkos fiu kezéből a fegyvert kicsavarják, nehogy halálra lövöldözze szerencsétlen gazdáját. A fiu látva, hogy feléje közelednek, beelött bal mellébe s ha a mellette álló P. Károly nevű fiatal ember kezét hátra nem szorítja, a körülötte állókat is cselba veszi. Simon János belvárosi rendőrt s feleségét, kik ugyanezen házában laktak, már fenyegette is azzal, hogy lelvi őket, ha beleavatkoznak a dolgába. Miután így tehetetlen lett, kezéből a revolvert kicsavarták s rendőri fedezet alatt bevitték a közeli rendőri laktanyára. Nyugodtan viselte magát, de úgy látszik, nagyon éles volt a saját keze által okozott fájdalom, mert jobb tenyerét folytonosan a bal mellére szorítva tartotta. Idehozták az Adók Antal keresztül lött kabátját s mellényét is, melyeken a vér között egész tisztán meglátszik a golyó által okozott két luk. A revolvert a fiu zálogba tett órája árából vette s magánál tartogatta már régebbi idő óta. A zálogjegyet zsebeiben meg is találták. Egy másik forrás szerint a szenvedélyes fiu szerelme tárgyával nem csupán idyllikus szerelmet folytatott s hogy ezért számtalanszor felelősségre vonatott és megfeddett, ez képezte egyedül azon gyűlölésre indító okát, melylyel gazdája iránt viseltetett. Féktelenkedő természetének terhére volt gazdája felügyelete és szigorúsága. Adók hihetőleg azzal is fenyegette, hogy a kapitánynál be fogja panasolni magaviselete miatt. — Meg is tette ma délután, a véres esemény megtörténte előtt. Éppen bent voltunk Bérczy kapitány szobájában, midőn ott megjelenve, tanácsot kért, mitévő legyen a fékezhetlen cseregyerekkel. Szerelmi történetét is fölemlítette s a kapitány szavára elhatározta, hogy visszahozza fiát Perjámosról s így fogja lerázni nyakáról a viselhetlen keresztet. Egész nyugodtan

távozott, sejtelve se volt arról, néhány óra mulva mi fog vele történni. A sebesülteket kocsin kórkádba szállították s mint a késő éjjeli órákban onnét értesülünk, az első orvosi segélyt Gróf István kórházi orvos, sebesz nyújtotta. Az Adókat ért első lövés, mely a mellkast zuzta szét, életveszélyes s így rendkívüli aggasztó. A fiu sebe könnyű s hihetőleg rövid idő alatt föl fog épülni. A rendőri vizsgálat csak reggel fog megejtetni, ezt abból következtetjük, mert a helyszínen rendőrtisztviselő nem volt jelen.

— **A szentesi árvaházi sikkasztás.** A „Szentesi Lap“ írja: Az árvapénztárnál Döme József pénztárnok és Török Sándor ellenőr által elkövetett sikkasztás tárgyában Temesvári Antal járásbíró által, Sonenfeld Sámuel bírói szakértő közbejöttével vezetett vizsgálat erélyesen folyik, s az eddig kiderítettösszeg 10—11 ezer frt körül váriál. Mindaddig azonban, míg az egyes árvapénztári adóssokkal az egyetértés meg nem történt, végleg meg nem állapítható, hogy mekkora összeg hiányzik a pénztárból. Döme József pénztárnok nevében Dr. Csató Kálmán két rendbeli felebezést adott be a szegedi törvényszékhez, és pedig egyet azon eljárás ellen, hogy Temesvári járásbíró Döme József vegyonára bírói zárlatot vezetett; a másikat pedig azért, mert a sikkasztó pénztárnoknak letartóztatását elrendelte. A szegedi kir. törvényszék azonban a bírói zárlat elrendelését, valamint Döme József és Török Sándor letartóztatását elrendelő bírói határozatot helybenhagyta. Mint tudjuk, ezen ügyben a belügyminiszterium kimerítő jelentéstételre hívta fel Csongrád megye alispánját is. A vizsgálat eredményét általános kínos érzések között várja városunk lakossága, annyival is inkább, mert, mint közszájon forog, ezen sikkasztásnál több szentesi polgár neve jön olyképpen kérdés alá, hogy ezeknek Döme József kisebb nagyobb kölcsönökét adott, mely kölcsönök részben magántermészetűek, részben pedig, mint mondják, olyanok, melyekért egyesek már folyamodtak ugyan az árvapénztárhoz, de ezek még utalványozva nem lettek.

— **Vidék.** Az apátfalvi országos vásárok ezen évben a husvétü ünnepek közéjötté miatt mindannyian hátrább tétettek. Így a szent-György napi szokásos vásár május 1. 2. és 3-ik napján, a szent-Anna napi július 24. 25. és 26-án, a kisasszony-napi szept. 11. 12. és 13-án, végül a Katalin-napi vásár november hó 27. 28. és 29. napján fog megtartatni.

— **Az államkölcönös ház és az ex háziur.** Ez a furcsa történet jól illik a többi államkölcönös ház megénekelt sorához. Nagyon jellemző eset ez a folyton nagyobbó államkölcönös ház-krisis történetében. Nem először jelent ma meg egy rókusi uri ember a főkapitánynál a következő panaszával. Abban a rókusi házában melyben ő családjával lakik, különös viszonyok uralkodnak, melyek a lakókra nézve elviselhetlenek. A nagyobb utcai földszintes lakház államkölcönönnel épült, a tulajdonosait özv. Gál Antalnét és fiát már régen nem látták. Nem azok parancsolnak a házában. Özv. Gálné már jó ideje elköltözködött fiával együtt az elviselhetlen terhek elől, a házat teljesen felügyelet nélkül és gondtalanul hagyva. — Azonban micsoda jusson, nem tudni, panasolja a lakó, van e házában mégis, aki legalább a háziur szerepét akarja játszani. Ez a lakó, midőn a ház gazdátlan lett, behurcolkodott s azóta ott úgy dirigálja a többi lakókat, mintha legalább is neki tartoznának a lakbért fizetni, pedig hát az adóhivatalnak fizetik. A hatalmaskodáson kívül még egyebet is csinál azonban az az ex háziur. Azt panaszolják a lakók, hogy a gazdátlan házat szándékosan rongálja. Miután ez a kincstár érdekét érinti, a panasz fölvetetik és a gazdátlan ház ügyében vizsgálat rendeltetett el.

— **Betörés a pinczébe.** Marer Miksa Fodor-utcai lakos pinczéből még márczius 17-én elloptak 10 üveg pezsgőt, különféle edényeket, gyümölcsöt és élelmiszereket. A tolvaj hihetőleg álkulcs segítségével hatolt be

a pinczehelyiségbe. Ezen esetről a károsult azonnal jelentést tett a felsővárosi biztornál s megis indították utána a nyomozást, de sikertelenü.

— **Hazakerült.** Lapunk egyik multkori számában említettük, hogy a nagyszalontai hatóság Teichner Ignácot csavargás miatt letartóztatta s mivel alapos gyanu volt arra, hogy özv. Schattellesné iskola-utcai lakosnót ő lopta meg, a helybeli rendőrség átiratot intézett Nagyszalontára a jó madár hazaszállításá iránt. Teichnert tegnap kísérték be Szegedre s menten vallatás alá vették. Beismerte, hogy a lopást ő követte el, habár eleinte egy kicsit tagadásra fogta a dolgot. De mikor a rendőrbiztos keményebben kezdett vele beszélni, megadta magát s teredelmes vallomást tett. Teichner a város háza lakója marad mindaddig, míg a bíróság pálcát nem tör a feje fölött.

— **Megtalált karperecz.** Az Árvai-féle cukrászdában találtatott tegnap d. u. egy női karperecz, melyet tulajdonosa kellő igazolás mellett átvehet lapunk kiadóhivatalában.

Meghívás.

A szegedi csolnakázó-egylet f. ápril 1-én esti 6 órakor a csolnakház helyiségében közgyűlést tart, melyre a t. tagokat meghívja

az elnökség.

Éjféli posta.

Országgyűlés.

A képviselőház.

Budapest, márcz. 29.

A képviselőház mai ülésében folytatta a törvényhatóságokról szóló törvényjavaslat részletes tárgyalását és egész a 82. §-ig haladt. Egyik paragrafus körül sem keletkezett nagyobb vita, bár módosítványok nagy számban adtak be minden szakaszhoz. — A mai ülésnek azonban mégis voltak érdekesebb mozzanatai, sőt az ülés vége felé Thaly Kálmán közbeszólása igen zajos jelenetre szolgáltatott okot. Arról volt a szó, hogy a ház elfogadja-e az Ámon Ede által a 76. szakaszhoz beadott irályi módosítást. S midőn az elnök erre vonatkozólag feltette a kérdést, Thaly Kálmán felkiáltott: Nem fogadjuk el, legyen rosszabb. Az elnök az a megjegyzése, hogy Magyarország e nyilatkozatot nem fogja megköszönni Thalynek, a kormánypart részéről, zajos helyesléssel és derűtlenséggel fogadtatott és Thaly a nagy zajban alig juthatott szóhoz, midőn kijelentette, hogy megjegyzése nem vonatkozott a szakasz tartalmára, csakis stílusára.

A 80. szakasz feletti szavazásnál, midőn arról volt szó, vajjon elfogadja-e a ház Tibád Antalnak e szakaszhoz beadott módosítványát, 57-en szavaztak igen-nel és ugyanannyian nem-mel; a kormánypart több tagja, köztük Baniczky Ferencz államtitkár is, az ellenzékekkel szavazott. Az elnök szavazata döntött, nemmel szavazott, amiért az ellenzék megjelenezte, és így Tibád Antal módosítványát a ház elvetette.

Holnap befejezik a törvényhatóságokról szóló törvényjavaslat részletes tárgyalását.

Végül a ház Apponyi Albert gróf indítványára elhatározta, hogy a községi törvényjavaslat tárgyalását pénteken kezdi meg.

Fővárosi hírek.

Budapest, márcz. 29.

Az uszorások ellen. Török János főkapitány hírszerint az uszorásokra nézve meg akarja honosítani a „Casier judiciaire“ intézményét és nyilvántartásukat tervezni. Ennek kapcsán jó forrásból azt az adatot közlik, hogy a szorosabb értelemben vett Magyarország területén a lefolyt két év alatt (1884-ben és 1885-ben) összesen kilencz egyént ítéltek el uszoráskodásért. A fővárosban a mondott két év alatt 74 egyént jelentettek fel uszoráskodásért, de ezek közül csak hármát ítéltek el.

Az országos iparegyesületnek egy több tagból álló küldöttsége gróf Zichy Jenő vezetése mellett tegnap Brünnbe utazott, hogy részt vegyenek az ottani morvaországi ipar-egylet 25 éves jubileumi ünnepélyén.

Főszerkesztő: ENYEDI LUKÁCS.
Felelős szerkesztő: KULINYI ZSIGMOND.

Értesítés.

Van szerencsénk a nagy érdemű közönség tudomására hozni, hogy mint 211

okleveles kutmesterek,

elválunk mindennemű kutak, u. m.: **furott-, ásott és sülyesztett-kutak** elkészítését jutányos áron, felelőség mellett.

Tisztelettel

Szabó Ferencz és társa
püspök-utca 8. szám.

Egy nagy utcái és udvari szoba és konyhából álló, továbbá egy 4 szobából, (melyek közül 3 udvari és 1 utcái) álló

L a k á s

olcsó áron bérbeadandó

özv. GRÜNNÉ házában
feketesas-utca.

Értekezhetni **Kemény Nándor** urnál és **Pálfy Antal** kávé urnál. 210

Szegedi Takaré- és Hitelszövetkezet. Hirdetmény.

Van szerencsénk a n. é. helybeli és vidéki közönséggel tudatni, mikép a

„Pesti Magyar Kereskedelmi Bank“

által jelzálogkölcson ügyletek közvetítésével megbizatván, a n. é. közönségnek ez irányban szolgálatainkat felajánljuk.

A pesti magyar kereskedelmi bank **házakra úgy, mint szántó- és szőlőföldekre** előnyös föltételek alatt törleszhető **kölcsönöket nyújtván**, figyelmeztetjük a n. é. közönséget azon felette fontos körülményre, hogy ezen intézet nemcsak a legmérsékeltbb kamatláb melletti törlesztésre alapított hitelműveletek kötésével, **hanem más intézetek, vagy egyesek által nyújtott drágább jelzálogkölcsonöknek** kisebb kamatlábu kölcsönökre való átváltoztatásával (converálásával) is foglalkozik és annak keresztülvitelét magára vállalja.

Annál inkább felhivjuk pedig a n. é. közönség figyelmét ezen felette előnyös kölcsön átváltoztatásra, miután az 1881. évi LXX. t. cz. 4-ik §-a értelmében az **1886. évi december 31-éig eszközölt ilyenmü átváltoztatások teljes illetékmentességben** részesülnek és így fokozottan előnyösek a hitelkereső közönségre nézve.

Bővebb felvilágosítással szolgálunk üzlethelyiségünkben (Csekonits-utca Prosznitz-féle ház.)

Szegeden, 1886. február hó.

A Szegedi Takaré- és Hitelszövetkezet igazgatósága.

119

Huzás már jövő hóban.

Kincsem 1 sorsjegy 10 ft
Sorsjegy 11 sorsjegy 10 ft
csak 10 ft

Főnyeremény készpénzben

50.000 ft

10.000 ft, 5000 ft 20% lev. || 4788 pénznyeremény.

A magyar lovar-egylet sorsjegy-irodaja: Budapest, vaczi-utca 6. sz.

KINCSEM sorsjegyek e lap kiadóhivatalában kaphatók.

Ezüst-érem.

Bodrog-megyei gazdasági egyesületi kiállítás.

1877.

Diszes számlák, jegyzékek és tudósító levelek.

Eljegyzési és esketési kártyák.

Izléses meghívók és tánczrendek.

Árjegyzékek, czim, asztali s névjegyek.

gyászlapok, folyóiratok és művek.

Érdem-érem.

Az 1876. országos ipar-, termény- s állat-kiállítás

SZEGEDEN.

Ügyvédi és irodai NYOMTATVÁNYOK.

BÁBA SÁNDOR
könyvnyomdája, könyvkötészete

és a Szegedi Napló kiadóhivatala

SZEGEDEN, iskola-utca 18., a Hungária mellett.

Levélpapírok

és borítékok czégyomással.

Bronz-érem.

Székesfehérvári országos kiállítás.

1879.

Legdiszesebb kivitelű szalagaranyozások.

FALRAGASZOK minden színben és nagyságban.

Mindennemű könyvkötések és díszmunkák.

Bor-, sör- és szesz-CZIMKÉK.

Ipar- és kereskedelmi körlevelek.

Dicsérő-okl.

Ipar-, mü- és termény kiállítás Egerben,

1877.